

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 15 lutego 2021 r. – Finanzamt R / W-GmbH**

(Sprawa C-98/20)

(2021/C 182/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący rewizję: Finanzamt R

Druga strona postępowania rewizyjnego: W-GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym art. 168 lit. a) w związku z art. 167 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zarządzająca spółka holdingowa, która dokonuje podlegających opodatkowaniu transakcji objętych podatkiem należnym ze spółkami zależnymi, jest również uprawniona do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do usług, które nabywa od osób trzecich i przekazuje do spółek zależnych w zamian za udział w ogólnym zysku, nawet jeśli nabyte usługi powodujące naliczenie podatku nie pozostają w bezpośrednim i ścisłym związku z własnymi transakcjami holdingu, lecz z (w znacznej mierze) zwolnioną z podatku działalnością spółek zależnych, nabyte usługi powodujące naliczenie podatku nie są wliczane do ceny podlegających opodatkowaniu usług (świadczonych na rzecz spółek zależnych) i nie stanowią ogólnych elementów cenotwórczych własnej działalności gospodarczej holdingu?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy „ingerencja” zarządzającej spółki holdingowej w zakup usług przez spółki zależne – w ten sposób, że zarządzająca spółka holdingowa sama nabywa usługi, w odniesieniu do których spółki zależne nie byłyby uprawnione do odliczenia podatku naliczonego, gdyby nabywały je bezpośrednio, przekazuje te usługi do spółek zależnych w zamian za udział w ich zysku, a następnie, powołując się na swoją pozycję zarządzającej spółki holdingowej, wnioskuje o pełne odliczenie z tytułu usług powodujących naliczenie podatku – stanowi nadużycie prawa w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czy też taka ingerencja może być uzasadniona powodami niezwiązanymi z prawem podatkowym, mimo że pełne odliczenie podatku naliczonego jest samo w sobie niezgodne z systemem i prowadziłyby do przewagi konkurencyjnej struktur holdingowych nad przedsiębiorstwami działającymi w strukturze jednopoziomowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s.1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 1 grudnia 2020 r. w sprawie
T-486/18, Danske Slagtermestre / Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 lutego 2021 r. przez
Danske Slagtermestre**

(Sprawa C-99/21 P)

(2021/C 182/46)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Danske Slagtermestre (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, adwokat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska i Królestwo Danii

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 1 grudnia 2020 r., Danske Slagtermestre/Komisja (T-486/18, niepublikowanego, EU:T:2020:576)

Zarzuty i główne argumenty

- Zarzut pierwszy dotyczy nieprawidłowego zastosowania pojęcia „bezpośredniego oddziaływania”. Na poparcie tego twierdzenia wnoszący odwołanie podnosi, że do tego, aby można było ustalić, iż doszło do bezpośredniego oddziaływania, wystarczy przedstawienie przez Danske Slagtermestre powodów, dla których model stopniowego osiągnięcia gotowości (staircase model) może stawiać (jego) członków w gorszej pozycji konkurencyjnej (zobacz wyrok z dnia 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, Komisja/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisja/Ferracci⁽¹⁾). Dlatego też Sąd w pkt 102–104 zaskarżonego postanowienia błędnie wskazał, że to do Danske Slagtermestre należało wskazanie w pierwszej instancji, w odniesieniu do konkretnie których z jego członków doszło do bezpośredniego oddziaływania i jakie były konkretnie skutki zastosowania modelu stopniowego osiągnięcia gotowości (staircase model) dla ich pozycji konkurencyjnej.
- Zarzut drugi dotyczy błędu wynikającego z faktu, że warunek dotyczący bezpośredniego oddziaływania nie ma zastosowania w przypadku przewidzianym art. 263 akapit czwarty trzecia część zdania TFUE. Zaskarżone postanowienie jest więc dotknięte błędem w zakresie, w jakim przedstawiona w jego pkt 103 ocena bezpośredniego oddziaływania zawiera odesłanie do pkt 71–77 tego postanowienia, dotyczących oceny indywidualnego oddziaływania. Jak zaś zostało to przedstawione w pkt 63 i 82 tego postanowienia, pierwszym i ostatnim punkcie poświęconej tej kwestii części postanowienia, dotyczy ona wyłącznie warunku dotyczącego indywidualnego oddziaływania.
- Zarzut trzeci dotyczy tego, że Sąd w zaskarżonym postanowieniu pominął to, iż na gruncie kryteriów zastosowanych przez Trybunał w wyroku z 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, Komisja/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisja/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873) potwierdzenie znajduje to, że warunek dotyczący bezpośredniego oddziaływania został w niniejszym przypadku spełniony. Skarżący w pierwszej instancji wykazał, że: 1) prowadzona działalność jest podobna; 2) jego członkowie prowadzą działalność na tym samym rynku towarów czy też usług i 3) że jego członkowie prowadzą działalność na tym samym rynku geograficznym, co przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy. W niniejszej sprawie nie chodzi więc o to, czy prowadzona przez jego członków działalność jest podobna do tej prowadzonej przez beneficjenta pomocy, ale o to, że jest ona identyczna.
- Zarzut czwarty został oparty na tym, że Sąd w pkt 103 zaskarżonego postanowienia błędnie użył czasownika „udowodnić” (godgjort), o silniejszym zabarwieniu niż czasowniki „zaprezentować” czy też „przedstawić”. W tym względzie wnoszący odwołanie twierdzi, że błędne jest twierdzenie, iż Danske Slagtermestre nie przedstawił powodów, dla których jego członkowie mieli by podlegać konkurencji zakłóconej przez model stopniowego osiągnięcia gotowości (staircase model). Warunek ten został już spełniony ze względu na to, że wskutek zastosowania tego modelu beneficjent pomocy został zwolniony z kosztów, które normalnie musiał by ponieść w ramach zwykłego zarządu czy prowadzenia normalnej działalności gospodarczej. Znajduje to potwierdzenie w orzecznictwie (wyrok z dnia 3 marca 2005 r., Heiser⁽²⁾).
- Zarzut piąty opiera się na tym, że w każdym razie zaskarżone postanowienie jest dotknięte błędem w ocenie okoliczności faktycznych, a Sąd w jego pkt 71–77 dopuścił się naruszenia prawa. Błąd co do okoliczności faktycznych ma polegać na tym, że Sąd, z jednej strony, wyraża zastrzeżenia co do informacji podanych przez skarżącą w pierwszej instancji, podczas gdy nie kwestionują ich ani Komisja ani rząd duński, oraz, z drugiej strony, odrzuca szereg istotnych informacji, które zostały przedstawione przez skarżącą w skardze i w replice oraz w załącznikach do tych pism procesowych.

⁽¹⁾ Od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, pkt 47 i 50.

⁽²⁾ C-172/03, EU:C:2005:130, pkt 55.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 22 lutego 2021 r. – Deutsche Lufthansa AG / BC**

(Sprawa C-106/21)

(2021/C 182/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG